

Reflektioner och sammanfattning

”Keruberna” – det inledande kapitlet i Andens Lag

Utdrag ur Sions hemlighet - Del III På Sion
180830/ Björn Svedinger

Johannes uppenbarelse av tronsalen

Vi tar del av vad bibeln säger om tronsalen, genom att gå direkt in i den beskrivning som Johannes ger i Uppenbarelseboken. I denna bok refererar Johannes en uppenbarelse han får av Jesus ungefär år 90 – det är närmare 60 år efter Jesus död och uppståndelse. Hans möte med den förhärligade Jesus skildras i detalj i bokens inledning.

Upp 1:1

I Uppenbarelsebokens fjärde kapitel berättar Johannes hur han blir upplyft till den himmelska tronsalen. Han skriver följande:

Upp 4:1

Och jag fick se en tron vara framsatt i himmelen, och någon satt på den tronen, och han som satt därpå var till utseendet såsom jaspissten och karneol. Och runt omkring tronen gick en regnbåge, som till utseendet var såsom en smaragd. Och jag såg tjugofyra andra troner runt omkring tronen, och på de tronerna satt tjugofyra äldste, klädda i vita kläder, med gyllene kransar på sina huvuden. Och från tronen utgick ljungeldar och dunder och tordön; och framför tronen brann sju eldsbloss, det är Guds sju andar. Framför tronen syntes likasom ett glashav, likt kristall.

Upp 4:2-8

Runt omkring tronen stod fyra väsenden, ett mitt för var sida av tronen och de var fullsatta med ögon framtill och baktill. Och det första väsendet liknade ett lejon, det andra väsendet liknade en ung tjur, det tredje väsendet hade ett ansikte såsom en människa, det fjärde väsendet liknade en flygande örn. Och vart och ett av de fyra väsendena hade sex vingar; runt omkring, jämväl under vingarna var de fullsatta med ögon. Och dag och natt sade de utan uppehåll: "Helig, helig, helig är Herren Gud den Allsmäktige, han som var, och som är, och som ska komma".

Denna himmelska tronsal är alltså centrum för Guds skapelse. Här sker skapelsens samlade tillbedjan. Härifrån styrs historiens skeden. Med Johannes ställs vi mitt i denna fantastiska rymd där själva navet utgörs av en tron med någon som sitter på tronen.

Från tronen utgår ljungeldar och tordön. I bibeln är dessa tordön Guds frälsande kraft som varit verksam ända från skapelsens början. Från tronen kan vi tänka oss ett utflöde av Guds makt och kraft med egenskaper som är uttryckta som föremål och aktörer i tronsalen.

Ps 104:7

Ps 77:19

Runt tronen ser Johannes fyra väsenden. De tycks förmedla Guds härlighet och alla de flöden som går ut från tronen. Dessa väsenden och 'Han som sitter på tronen' är tronsalens huvudpersoner. Framför tronen finns 24 äldste, 7 eldsljus och ett glashav som liknar kristall.

NP Wetterlund ger profetisk insikt

NP Wetterlund ger i sina skrifter stor hjälp till förståelse av de bilder och skeenden som Johannes beskriver. Han utgår från kopplingar till andra bibelböcker och speciellt till vad han kallar GTs rotprofetior. På sitt speciella sätt målar Wetterlund upp en närmast organisk växt och utveckling från till exempel Hesekiels profetiska syner via Jesus och församlingen till Johannes uppenbarelsen.

I boken *Andens Lag* utvecklar Wetterlund sitt synsätt där tabernaklet från Sinai berg och Hesekiels tempelvision blommar ut i tronsalen på Sions berg. Han beskriver hur Lejonet av Juda – Jesus eller Jeshua – blir Guds Lamm inför Guds tron. Där erbjuder oss kung Jesus delaktighet i Guds rike som hans underkningar med egen tron och ett eget litet tronplan att ansvara för som del av hans stora tronplan.

I en annan bok om 'Guds tempel och hedningarnas förgård' utgår Wetterlund från Hesekiels vision om "Huset på berget". Han ser det som bild av det himmelska Sion där Guds tron är och där de i Kristus heliga är hans tempel. I boken 'Guds vredesskålar' beskriver han de heliga som övervinnare uppe på kristallhavet inför tronen.

Hes 43:12

Upp 15:2

Här följer ett utdrag från *Andens lag* (sid 31) där Wetterlund på sitt unika sätt under rubriken *Det evangeliska kristalltemplet* beskriver tronsalen dit vi har förts in genom försoningen in i Jesus Kristus:

"Luften är evangeliskt kerubisk. Den har nu en himmelsk sötma, som du aldrig förr kunnat inandas. Vattnet är ock evangeliskt. Det smakar av himmelsvatten. Så ock solen. Hon värmer nu icke blott din kropp utan även din ande. Ty du är eldsbesläktad med hennes "eld". Blomman doftar icke längre förgängligt, utan i evangelisk oförgänglighet. Du liksom studsar till och råkar i brand av hennes sälla "eld".

Allt jublar omkring dig; allt hyllar dig som sin konung; och allt gråter förgängelsens tår vid din fot. I allt träder skapelsens himmelska härlighet inför dig; ty du bär den i dig. Hela skapelsen lever med onämbar fröjd sitt härliga förstlingsliv uti dig. I allt lyftes en flik av paradiset slöja. Allt är kristall både ovan och nedan; allt strålar.

... Så sitter då den evangeliska kerubmänniskan på en tron av himmelsblå safir, det är, högt uppe i det rena himmelska blå, högt över jordens dimmor och moln. Och tronen står på golv av kristall, kristallhavet. Och över honom välver sig fästet av kristall. Och Guds och Lammets 7 lampor brinna över och i tronmänniskan. Där är ljust och ljuvt, rent och klart, därinne i det kungliga palatset. Vi kalla det kristalltemplet. Med ett sådant är varje fullnåds människa utrustad. Detta tempel är evangelium. ..."

[Obs! För att undvika missförstånd: Den beskrivning Wetterlund gör av en troendes upplevelser i tronsalen utgår från att försoningens kärna är att vara infödd och inympad gren i stammen Jesus Kristus. Skeendet rör alltså inte ett förhärligande av den oberoende adam-människan.]

Äldste, Lampor och Kristallhav

Framför tronen ser Johannes de 24 äldste och de sju lamporna samt det glashav likt kristall som utgör tronsalens golv. I dessa bilder kan vi se hur Guds församling växer av de flöden som utgår från tronen.

- *De 24 äldste* representerar den triumferande församling där Jesus är Herre. De böjer knä för Jesus. Allt sant ledarskap och ansvar måste börja med att vi ödmjucar oss och lägger ner all vår egen auktoritet/förmåga. Jesus är vår förebild. Efter att allt har lagts under hans fötter underordnar sig Jesus själv Gud, så att Gud kan bli allt i alla. Denna ödmjuka inställning måste genomsyra allt för att Guds Sion-flöden av försoning, liv och auktoritet ska kunna nå ut till alla. Dessa äldste uttrycker alltså att den sanna församlingen av judar och hedningar har nått fram till Guds rikets *shalom*. Där är den utlovade vilan. Där sker Guds vilja. Där råder Guds ordning fullt ut i allt och alla.

Upp 4:4, 10

1 Kor 15:28

Fil 2:9-1

- *De sju eldsblossen* är Guds sju andar. Guds Andes ljus lyser upp tronsalen. Likt blomman sträcker sig mot solen sträcker sig Guds församling mot detta ljus. Guds sju andar är den helige Ande i sin fullhet – ett vitt ljus utan bortfiltrerade våglängder. Allt är upplyst och genomlyst av den Anden som är skapelsens Ande samt även Guds och Lammets nyskapande och frälsande Ande. Det är Herrens Ande, försoningens och sanningens Ande som öppnar våra ögon och gör oss fria. Upp 4:5
- *Kristallhavet* är det vatten som flyter ut från tronen och vidare ut från templet, ut genom staden och nedför berget till att vattna jorden. I Uppenbarelsebokens sista kapitel beskriver Johannes hur denna flod rinner genom Guds stad där livets träd växer på ömse sidor med läkedom i sina blad. Hesekiel såg denna tempelkälla som en livets flod som flyter ut i Döda havet och gör det sunt. Tempelkällans kristallhav är den källa av livsvatten som uppväcker till liv och gör folkhavet sunt när församlingen fullgör sin bevattningssuppgift. Upp 4:6
Hes 47:1-
Upp 22:1-2

Sammantaget står alltså de äldste, ljuslamporna och kristallvattnet för allt det förnyande flöde av kärlek och liv som utgår från Guds tron. Det är samma flöde som Jesus själv förmedlade när han började förkunna evangelium i Nasaret:

Herrens Ande är över mig. Han har sänt mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga, att predika frihet för de fångna och syn för de blinda och ge de förtryckta frihet. Luk 4:18
(Jes 61:1)

Jesus uppenbaras

Johannes fortsätter att beskriva ett skeende då Jesus introduceras som Lejonet av Juda och därefter som Guds lamm. Han är lejonlammet som ensam är värdig att bryta de sigill som öppnar bokrullen med dess information om avslutningen av Guds frälsningsplan. Här träder alltså den förhärligade Jesus Kristus fram inför tronen.

I högra handen på honom som satt på tronen såg jag en bokrulle, med skrift både på insidan och på utsidan och förseglad med sju insegel. Och jag såg en väldig ängel som utropade med hög röst: "Vem är värdig att öppna bokrullen och bryta dess insegel?" Men ingen, vare sig i himlen eller på jorden eller under jorden, kunde öppna bokrullen eller se vad som stod däri. Och jag grät bittert över att ingen befanns vara värdig att öppna bokrullen eller se, vad som stod däri. Men en av de äldste sade till mig: "Gråt icke. Se, lejonet av Juda stam, telningen från Davids rot, har vunnit seger, så att han kan öppna bokrullen och bryta dess sju insegel". Upp 5:1-8

Då fick jag se att mellan tronen och de fyra väsendena och de äldste stod ett lamm, som såg ut som hade det varit slaktat. Det hade sju horn och sju ögon, det är Guds sju andar, vilka är utsända över hela jorden. Och det trädde fram och tog bokrullen ur högra handen på honom som satt på tronen. Och när han tog bokrullen, föll de fyra väsendena och de tjugofyra äldste ned inför Lammets; och de hade var och en sin harpa och gyllene skålar, fulla med rökelse, det är de heligas böner.

I tronsalen ser Johannes även änglar i tusental och skaror av alla folk som omger tronen. Senare i Uppenbarelseboken beskriver Johannes även andra föremål som till exempel ett altare med martyrer som ropar, ett gyllene altare med horn som talar och arken i Guds tempel. Upp 6:9
Upp 9:13
Upp 11:19

Utifrån denna introduktion till tronsalen ska vi fördjupa oss i de två gestalter som utgör tronsalens centrum: Han som sitter på tronen och De fyra väsendena. Dessa är utgångspunkt för alla de flöden av liv som leder till församlingens förvandling och förhärligande.

Han som sitter på tronen

I bibelns sista trontal säger Han som sitter på tronen: *Jag är A och O, begynnelsen och änden. Åt den som törstar ska jag ge att dricka för intet ur källan med livets vatten. Den som vinner seger ska få allt detta till arvedel. Jag ska vara hans Gud, och han ska vara min son.*

Upp 21:6

Han som sitter på tronen är tronsalens centralgestalt. ”A och O” är en titel som Jesus använder om sig själv. De löften om arv han talar om är samma löften som övervinnarna i de sju församlingarna får av Jesus. Paulus skriver att Gud har beslutat att sammanfatta allt i Jesus Kristus. Enligt Hebréerbrevet sitter Jesus efter fullbordat verk på Majestätets högra sida. Allt detta talar för att det verkligen är Jesus som sitter på tronen. Jesus är Messias och kung i Guds rike.

Upp 1:8
Upp 2:3
Ps 110:1-2
Heb 1:3
Ef 1:10

Han som sitter på tronen är även föremål för tillbedjan som bara tillkommer Gud. Jesus är Gud, men Jesus säger att Gud Fadern är större än han själv. Gud och Jesus är inte identiskt samma person. Johannes ser Jesus träda fram som lejonlamm från platsen bredvid tronen. Han ser senare att *stadens tempel är Gud och Lammet* som två skilda personer. Han som sitter på tronen är Gud, men samme Gud tronar samtidigt högt över himlarna – även högt över vårt Sion.

Joh 1:34
Joh 14:28
Upp 21:22

Vi står inför treenighetens och inkarnationens mysterium. I det nya Jerusalem finns Guds och Lammets tron. Det är från den tronen som livets flod flyter fram. Här förenas bilden av både Gud och Lammet, Fader och Son, skapare och frälsare. I tronsalen på Sion är Jesus både Gud och människa på tronen. Det är den nya skapelsen Jesus Kristus i vilken de heliga är inympade som prästkungar.

Upp 22:3
2 Kor 5:17
Gal 6:15
1 Pet 2:9-

Vi har således en hierarkisk ordning i Guds rike, där Gud Fadern tronar över Sion medan Jesus som Gud och människa sitter på tronen i tronsalen. I tronsalen finns de 24 äldste som regeringsmedlemmar och representanter för de många prästkungarna i riket. Dessa äldste utgör kärnan i Guds rikets ordning, vilket förklarar varför Paulus ägnar särskild uppmärksamhet åt just de äldstes personliga karaktär.

1 Tim 3
Tit 1:5-

... ..

Sammantaget ser vi en mycket kompetent och attraktiv person. Kung Jesus är den upprättade människan. Här finns skäl att ödmjuka oss och likt de 24 äldste böja knä i den gudsfruktan som är visdomens begynnelse. Det gjorde Johannes när han såg kung Jesus förhärligad.

Fil 2:9-11
Upp 1:17

Det är denne kung Jesus Kristus som håller hela världen i sin hand. Det är en person med sådan karaktär som idag har full kontroll och styr all utveckling. *Allt är honom underlagt om vi ock ännu inte ser allt vara honom underlagt. ...*

Heb 2:8

Kristalltemplet på Sions berg är kungens tronsal. Det är här inför Jesus på tronen vi får stå med Johannes och med egna ögon se det vi läst och hört. Här ser vi Jesus förhärligad som Gud och människa. Han är vår förebild, fader, äldre bror och kollega. När vi ser honom i denna härlighet förvandlas vi till hans avbilder och växer i mognad.

Matt 28:18
Ef 4:13
2 Kor 3:18

De fyra väsendena - Keruben

Johannes såg fyra väsenden närmast tronen eller ordagrant ”i mitten av tronen och runt omkring tronen”. Väsendena påminner om de serafer Jesaja såg som ropade *Helig, Helig, Helig* i Guds tempel. De påminner även om de väsenden som Hesekiel benämner keruber och såg som bärare av Guds tron och härlighet. Jag kallar dem Keruben.

Upp 4:6

Jes 6:2

Hes 1:5-

Hes 10

När Adam drevs bort från lustgården var det för att han inte skulle äta av livets träd. *Gud ställde keruberna jämte det ljungande svärdets lågor för att bevaka vägen till livets träd*. Keruben står kvar i denna funktion än idag och som Wetterlund uttrycker det: ”ger Adam sitt dråpslag på Golgata”. Vår adamsnatur äger inte tillträde till Sion utan måste först skäras av genom vårt personliga dop in i Kristus.

1 Mos 3:24

Johannes ser att väsendena (Keruben) är nära förenade med tronen och de flöden som utgår från tronen. Keruben kan liknas vid kläderna till Honom som sitter på tronen eller jämföras med den ljusaura som omger ett glödgat föremål. Keruben är själva utstrålningen av tronens härlighet. Keruben leder även tronsalens tillbedjan.

Upp 4:9

Vem är då Keruben eller Vad representerar Keruben? Här ger NP Wetterlund en intressant tolkning enligt följande referat från Andens lag (kapitel 1) med några invävda kommentarer.

Keruben är Guds skapelse

Wetterlund menar att Keruben är Guds skapelse i dess himmelska urbild och modell för vad den borde vara i sin härlighet. Evangeliets uppgift är att återställa skapelsen till denna härlighet. Det sker genom den frälsta och pånyttfödda evangeliemänniskan inför Guds tron – det är uppståndelsekeruben. Den kraft som återställer är Guds kärlek som utgår från tronen likt en glödande eldström. Den verkar på och i Keruben. Blixtarna illustrerar att arbete ännu pågår.

I GTs rotprofetia får Hesekiel se att Keruben befinner sig under det fäste som bär Guds tron. Det är skapelsen och mänskligheten under Guds fostran i det gamla förbundets mening. Fästet står för Guds lag som sätter gränser. Skaparen sitter på tronen. Gud är allsmäktig och skapelsen kan aldrig göra sig lös från Guds herravälde. Gud är helig och skapelsen kan heller inte göra sig lös från helighetens bud.

Hes 1:26

I Hesekiels syn tronar Gud på Keruben. Hiskia beskriver samma sak. Gud ler över ondskans försök att bryta sig fri och agerar likt en ryttare som rider in sin häst. Kristallhimlens sol bränner och tänder eld på allt brännbart. Budorden står fasta och leder till antingen de utstöttas mörker eller himmelsk härlighet för den som ödmjukar sig.

2 Kon 19:15

Ps 2:4

Ps 99:1

Denna bild av Keruben under fästet och under Guds tron visar på människans gudsrelation under det gamla förbundet. Kung David skriver att Herren tronar på Israels lovprisning. Så långt hon står rätt inför Gud prisar hon Gud och gör Guds bud. Den människan ropar inte ”Helig” av rädsla utan av kärlek. Utanför buden måste hon böja sina knän av tvång. Det är lärjungaskolans unika uppgift att tukta och fostra vilddjursmänniskan genom GT-förbundets Sinaiord – Lagen.

Ps 22:4

Gal 3:24

Evangeliet lyfter upp Keruben

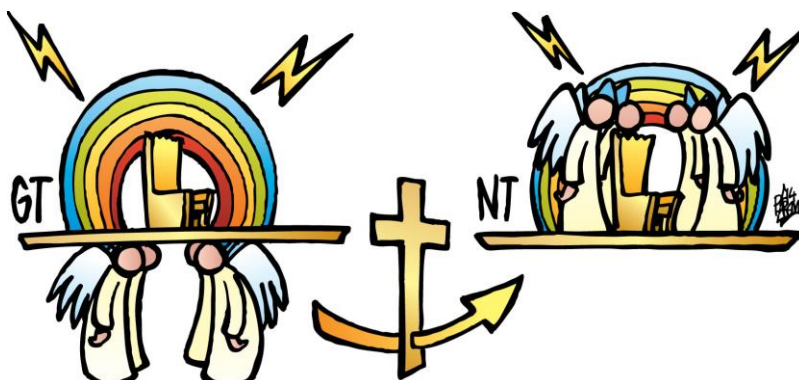
I Uppenbarelseboken ser Johannes Keruben uppe över kristallfästet. Keruben är nu återförenad med Honom som sitter på tronen. Hon har fått ytterligare ett vingpar. Det är den nytestamentliga Keruben. Den

Upp 4:6

Upp 5:9

(Ps 24:1-2)

nya skapelsen är försonad med och till Gud. Lammet inför tronen är vägen till frälsning, helighet och härlighet. Försoningen ställer Keruben på nytestamentlig grund som är kristallhavets frälsande vatten av levandegörande Sionord – Nåden.

Kerubens – skapelsens – olika position i GT och NT.

Keruben är skapad av Gud. Om denna skapelse skriver Wetterlund:

”Hesekiel såg i sin syn väsendena och Guds härlighet komma ut ur ett stormmoln. Det var skapelsens ur-födelse. Den kraft som födde, den glödande "ur-kärnan" i Honom som sitter på tronen, är Guds kärlek. I den kärlekens eviga glöd är den allsmäktiges födslokval. I denna kärleksvånda har Gud framälskat och alltjämt framälskar sin skapelse ur sig själv. Därifrån, ut ur denna glödande kärna har Keruben framgått. Den kärleken är Guds och skapelsens grundliv.

Hes 1:4-

Så föds även den nytestamentliga Keruben på pingstdagen. Ur-stormmolnet övergår i pingstovädret och pingstmänniskan föds på nytt av Guds Ande genom tungor av eld. I den nya födelsen får hon Guds glödande silver- och guldhjärta. Det är kärlekshjärtat med silverblick som är Guds härlighet. Och som sådan ställs hon in i den förnyade Keruben inför Honom som sitter på tronen. All denna kerubhärlighet är ännu innesluten i förnedringskropp och till största delen fördold. Först på den tredje skapelsens dag träder den fram vid vår kropps förlossning. Det är när stormmolnet kommer igen och föder ny himmel och ny jord.”

Apg 2:2-

Keruben är den pånyttfödda människan

Keruben är den evangeliska pånyttfödda människan i sin fullhet. Det är det nya livet i Kristus – att leva och vandra i den helige Ande såsom Jesus vandrade. Det är tronmänniskan som alltid är i tronens mitt och samtidigt verksam i periferin. Det är verksamhet under Livets Andes lag som ersätter döda gärningar under syndens och dödens lag.

Rom 8:1-
1 Joh 2:6

Denna kerubmänniska är enligt Wetterlund rikt utrustad:

- Hon har en egen tron och ett eget tronplan. Det är hennes del av Guds rike som är fött ut ur Guds stora tronplan. Detta lilla plan är hennes kallelse och uppgift på jorden. Här – inom det området – har hon härskande kungamakt över satan, synden, döden och världen, ty hon är försonad med Gud genom den övervinnande lejonlammets Ande som satt henne på tronen. Han är segeranden! Så länge och så långt hon har den Anden är hon oövervinnlig liksom själva tronlejonet av Juda stam. Detta är tron-evangelium som gör oss till konungsligt prästerskap.
- Hon har evangeliska vingar. Med fyra skyler hon sig. Detta är född förstabudsfruktan för Gud. Med två flyger hon. Det är en

Ef 2:6,10
1 Pet 2:9

Hes 1:11
Upp 4:8

av Gud född kärlek. Den kärleken gör människan bevingad, ledig och lätt i alla hennes verk – i och genom Guds Ande.

- Hon har evangeliska ansikten. De står för kärlekens grundkraft som hon har fått med ansvar och uppgift. Dessa ansikten är:
 - *Människan*, med återupprättat förnuft och förstånd. Vishet från ovan har nedstigit i henne. Att göra Gud till sin Gud och inget mer är det högsta av allt förnuft.
 - *Lejonet*, den heliga driften och kraften till självbevarelse och övervinnande av förstabudsfiende och andra fiender.
 - *Tjuren* eller oxen, med den av nåd födda tron som förblir i kärlekens seghet och står tjurfast i äkta ox-lugn och ”sakta men säkert”. (Om vi nu kan tänka oss en omskuren tjur som är oxlugn utan att vara kastrerad).
 - *Örnen*, vars vingar ger kraft till förnyelse och förvandling och att lyfta sig själv och hela skapelsen uppåt till Gud.

Hes 1:10
Upp 4:7

Vi behöver alla dessa ansikten: Människan – förnuftig ledare, Lejonet – väktare, Tjuren – bibehållare och Örnen – lyftaren.

- Hon har evangeliska ögon. Keruben har ögon överallt. Dessa ögon är Guds ögon. Gud har ett öga med i allt. Allt sker under hans vakande och förnuftiga ledning. Kärleken till Gud och vår nästa öppnar kerubmänniskans ögon till att bli Guds ögon.
- Hon har evangeliska händer. Keruben har händer överallt under vingarna. Dessa händer är Guds händer. Gud har sin hand med i allt som är, sker och inte sker. Försoningens evangelium förlöser kerubmänniskans händer i varje känsla och tanke till att kunna samarbeta med Gud i allt Gud gör.

Upp 4:8
Hes 10:12

Hes 1:8

Keruben är livet i det nya förbundet

Enligt Wetterlund är Keruben en bild av livet i det nya förbundet och kärnan i det Sion-liv som en dag ska bli synligt på jorden. Keruben är även platsen för vårt förhårligande och ett centrum för skapelsens förnyelse. Wetterlund skriver följande i Andens lag (sid 48):

”Keruben är skapelsen inför sin skapare. I Kerubens utrustning har vi tillvarons nycklar, men de är endast tillgängliga i Lammet. Det är endast i den mån vi levit oss in i Lammets ande som kan vi se Keruben. Skapelsen kan aldrig ses utifrån, annat än som en olöslig gåta och ett oändligt virrvarr eller ytlig fögnad för ytliga människor.

När människan som skapelsens konung lämnar sin tron då gör allt uppror. När ansiktena vänder sig fel då vänder allting baksidan till. När ögonen inte ser rusar allting blindvis iväg. Då händerna släpper så går allting handlost. Över-konungen styr världen genom underkonungen. Där den senare lämnar styret blir världen ostyrd.”

Keruben är evangeliemänniskan i full utrustning. Evangelium är ett budskap att vi av nåd återfår vår förlorade kerubställning och av nåd får bli och vara en gudsmänniska i Lammet. Och själva ur-kraften i både Lammet och Keruben är Herren Sebaots Ande. Från den Anden utgår allt, även Lammet. I den Anden står allt och i den Anden läggs allt under Lammets tron. I den Anden läggs till sist Allt under Gud.

Sak 4:6
1 Kor 15:28